

[Stavad]

gerne ønsker, at vi inden næste folketings-session har fundet en løsning, som giver landbruget et trygt efterår.«

Det forstod vi i socialdemokratiet sådan, at statsministeren bebudede, at der ville blive optaget nogle forhandlinger. Der er ikke blevet indkaldt til forhandlinger. Der har ikke været ønsket fra landbrugsministeren om at føre sådanne forhandlinger, men nu forstår jeg, at årsagen er, at landbrugsministeren har ventet på et initiativ fra socialdemokratiet, men det initiativ tog vi rent faktisk den 27. maj 1983. Jeg ville anbefale ministeren at gå hjem og se i skuffen, om ikke brevet ligger der, for mig bekendt har landbrugsministeren endnu ikke her i oktober svaret socialdemokratiet på brevet. Det ligger der, landbrugsminister, ellers kan vi fremskaffe en kopi.

Collet (KF):

Der er én ting, jeg gerne vil slå fast endnu en gang, og det er, at socialdemokratiets forslag om jordbank og indekslån ikke vil koste statskassen en rød øre. Det siger jeg ganske neutralt, jeg siger det ikke positivt, jeg siger det ikke negativt. Jeg konstaterer det. Det vil ikke koste statskassen en rød øre.

Men hvad er det, socialdemokratiet siger til landbruget? Det, de i virkeligheden siger, er: hjælp jer selv, for som hr. Bjørn Westh i en kort bemærkning efter mit indlæg i første runde også tilkendegav, er der altså ikke nogen offentlige penge i det.

Det, der i virkeligheden sker ved indekslån, er noget meget enkelt. I stedet for at betale af på lånene lige meget hvert år skal man betale mindre til at begynde med og mere siden. Mekanismen virker ved, at man hjælper lidt på likviditeten, og det var det, jeg mente med hjælper lidt. Det hjælper på likviditeten, det vil sige, at man giver landmanden et kort pusterum, og så tager man livet af ham senere hen. Det er jo sådan, det vil virke.

Der er altså ingen ekstra penge i det, og jeg er glad for, at hr. Bjørn Westh sådan set har indrømmet det. Vi må nok sige, at det kan give anledning til nogen undren, i særlig grad når vi tænker på socialdemokratiets meget forståelige, fornuftige og berettigede interesse for beskæftigelsen, for der er vel faktisk ikke noget erhverv, som giver anledning til større afledet beskæftigelse på mejerier, på

slagterier, i transportsektoren, i havnene, på maskinfabrikker, på en lang række områder. Så vi må sige om dette forslag, hvis vi skal være meget venlige over for det, at det vil skabe lidt ekstra beskæftigelse nu og større ledighed siden. Sådan vil det virke.

Hr. Stavad havde nogle interessante kommentarer om pensionskassernes indkøb af disse papirer. Nu må man nok sige, at hvis disse papirer overhovedet skal have nogen interesse, må der ske et eller andet med hovedstolen; det, man skylder væk, må jo vokse, hvis man skal have en lav rente, men jeg tror ikke, der er mange, der knytter særlig store forhåbninger, i særlig grad ikke i disse EF-tider, til en forøget indtjening hos landbruget. Det vil sige, at kursen på disse papirer nok vil tilpasse sig herefter, så jeg har ikke nogen som helst idé om, hvorledes disse finansieringsreformer, som socialdemokratiet foreslår, overhovedet kan hjælpe på noget som helst.

Til sidst vil jeg knytte en bemærkning til spørgsmålet om udvalgsbehandlingen, som vi foreslog for gældssaneringsloven. Nu vil jeg ikke sige, at jeg er i stand til at forudse alle eventualiteter, men det var dog egentlig utroligt – jeg må næsten have været synsk – for vi forstod på det radikale venstre, at de var interesserede i at forlænge fristen for ansøgning til gældssaneringsloven, og heraf kan vi se, at forslaget ville være kommet til udvalgsbehandling, for hvordan skulle vi ellers have klaret det problem?

Jeg lyttede med interesse til hr. Steen Folkes interesse for landbruget. Det er lidt svært for mig at se helt objektivt på hr. Steen Folkes synspunkter om landbruget. Man kan sige, at indtægtsforholdene for den berømte enlige mor med to børn og mange af disse landmandsfamilier, hvis vi skal se sådan på det, ligner hinanden til forveksling. Derfor er det svært at se andet end et ideologisk udgangspunkt i hr. Steen Folkes synspunkter på landbrugets situation, så det er nok et spørgsmål, om vi kommer videre med en diskussion herom.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Kort til hr. Collet. Vi mener faktisk, at vores forslag om finansieringsreform er en hjælp til selvhjælp for landbruget, sådan at